

O počítačích

Petr Kukal

**převážně
nevážně**

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umísťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Copyright © Grada Publishing, a.s.

Copyright © Grada Publishing, a.s.

Tyto fejetony vycházely v letech 2005–2006 na portále www.DSL.cz.

O počítačích převážně nevážně

Petr Kukal

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, Praha 7
jako svou 2761. publikaci

Počet stran 72
První vydání, Praha 2007
Copyright © Grada Publishing, a.s., 2007

V knize použité názvy programových produktů, firem apod. mohou být ochrannými známkami nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků.

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.
Husova ulice 1881, Havlíčkův Brod

ISBN 978-80-247-2065-4 (tištěná verze)
ISBN 978-80-247-6006-3 (elektronická verze ve formátu PDF)
© Grada Publishing, a.s. 2011

Obsah

Ozvi se, Barbaro!	6
E-schíza.....	9
Níž, miláčku, a teď doleva.....	12
Báječný nepokrytý svět	15
Orchestriony mobilní komunikace.....	19
Jak mluvit se svým počítačem.....	22
Implementing Czech Language	25
Grafík na slajdíku.....	28
Spící múza ajtíků	31
Virus Vladko, spam Sunny	34
<smile></smile>	37
Hazard zvaný myšlení	40
Vítejte v expertním světě.....	43
E-learning si rozvracet nedáme!	46
O čtení ze zdi a jiné magii.....	50
Docente, natoč to!.....	53
Mluvíte smajlsky?	57
Vymřou ajtíci po meči?.....	60
Co se pije v IT	63
S cédéčkem na prsou!	67

Ozvi se, Barbaro!

Tuhle mi psala Barbara. Nabízela mi – promiňte mi tu otevřenost – Viagru. Trochu mě to vyděsilo. Nemohl jsem se na Barbaru vůbec upamatovat. Jestliže mě vybízí ke koupi podpůrného prostředku, muselo jít o nějaké fiasko, říkal jsem si.

Jenže tohle zjištění okruh výběru nijak nezúžilo. Hystericky jsem prolistoval diář. Samé Jiřiny, Heleny a Jitky. Barbara ani jedna. Ještě mě napadlo, že bych se mohl zeptat manželky. Ta o mé mizerné paměti ví, takže mi nekupuje Viagru, ale kapsle s výtažkem z Ginga a většinu věcí si pamatuje za mě. Nakonec jsem se rozhodl dát si tři Ginga najednou a počkat, jestli si nevzpomenu sám.

Za dva dny napsal Geoffrey. Nevím, kde vzal můj e-mail. Možná mu ho dala ta mrcha Barbara. Aspoň že jsem si mohl být jist, že s Geoffreyem jsem nikdy nebyl, to bych si pamatoval určitě. Geoffrey mě zval do nějakého klubu. Když jsem si odkaz rozkliknul, myslel jsme si nejprve, že to jsou stránky městských jatek. Byly velmi nekonvenční; říkal jsme si, že na jatkách mají fakt kreativního webdesignera. Geoffrey ale dál psal, že se tam skvěle pobavím, takže o jatka asi nešlo (tedy

jestli Geoffrey nějak neujíždí na hovězím pajšlu). Postupně jsem vyloučil i prosekturu, turecké lázně a věznicí třetí nápravně výchovné skupiny s ostrahou. Pod jedním z odkazů jsem mezi stovkami poněkud monotematických fotografií na okamžik zahlédl také obličej. Byl mi nějak povědomý. Doufám, že to nebyla Barbara. Nemá sice kousek taktu, ale tohle by si snad přece jen nezasloužila.

Další e-mail mi ještě téhož dne přišel v čínských znacích. Nebo v japonských – nejsem schopen odlišit katakanu od ideografického písma lidu od Žluté řeky. Takže teď ani nevím, jestli mi odesílatel nabízel Toyotu nebo zaručeně originální teplákovou bundu Adidas. Snaživě jsem se pokoušel alespoň v některých obrázcích poznat, co představují, když už si s tím někdo dal takovou práci. Jeden znak mi tam připomínal můj regál na šanony, jeden vypadal jako domek v záplavové oblasti dva dny po návratu řeky do koryta a podle tvaru jednoho znaku až skoro na konci mě na chvíli napadlo, že píše buď Barbara, nebo Geoffrey.

Den nato mi napsal Joshua Jackson. Podle jména to mohl být rabín, co zběhl k šoubyznysu. Čekal jsem, že mě bude zvát na koncert, kde bude tři hodiny rapovat Pentateuch, ale vážně mě zklamal. Chtěl, abych si od něj koupil nějaký software. Dokonce to ani nebyl software na úpravu audiozáznamu, takže jestli dělá Mojžíš-revival aspoň jako hobby, nemůže to v práci ani moc uplatnit.

Moje popularita den ode dne rostla. Scott mě pozval k sobě do hotelu (trochu nevychovaně připojil i ceník, snad abych viděl, co je do mě ochoten vrazit), Gary mi nabídl, abych odebíral jeho časopis, a dvě banky mi chtěly z fleku půjčit. Když si pomyslím, jaké dusno kolem toho nadělají naše peněžní domy, říkám si, že se mají od Západu ještě hodně co učit. Taky mi tři personální agentury nabídly, že mi seženou zaměstnance, ale vzhledem k tomu, že jsem sám